

ALS DE ZALM...

Als de zalm...

Femke de Boer

“Your time is limited, so don’t waste it living someone else’s life. Don’t be trapped by dogma – which is living with the results of other people’s thinking. Don’t let the noise of other’s opinions drown out your own inner voice. And most important, have the courage to follow your heart and intuition. They somehow already know what you truly want to become. Everything else is secondary.”

Uit Steve Jobs toespraak op Stanford 2005

© 2019 F. de Boer / Uitgeverij U2pi

Titel: Als de zalm...

Auteur: Femke de Boer

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag, www.uitgeveriju2pi.nl

Druk: Jouvboekdrukkerij.nl

ISBN: 978-90-8759-908-9

NUR: 600

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Voorwoord

Dank aan alle mensen in mijn omgeving voor de afgelopen jaren voor en tijdens de transitie en transformatie jeugdland. Mensen komen en gaan, sommige mensen blijven. Altijd zijn er mensen die verbinden, steunen, mensen om van te houden. Mensen die ook durven te dromen om samen de toekomst te creëren voor kind en toekomst. Dat is immers onze opdracht in de samenleving.

Door dit boekje deel ik visie, ervaring, kennis en zelfonderzoek nadat ik een leidinggevende functie in jeugdland heb verlaten. Wellicht heb je er iets aan in jouw zoektocht om de jeugdhulp te beteren. In jouw zoektocht hoe de transitie te overleven en je gezonde zelf te blijven in de transformatie jeugdland. Ik illustreer de hoofdstukjes met dankwoorden en feedback die ik van vele collega's heb mogen ontvangen.

Hoe kan jij jezelf blijven, je eigen unieke ik, je passie en invloed laten stromen? Hoe houd je je staande in de paradox van jezelf blijven en meebewegen. Dader en slachtoffer zijn. Wat helpt jou om je staande te houden tegen alle ervaren weerstanden en (werk)druk in. Gericht op het belang van kind en toekomst.

Natuurlijk was ik onzeker om dit boekje te schrijven. Wie zit er nu te wachten op iemand uit jeugdland die er achter komt dat'ie alleen zelf verandering kan creëren door uit de rat-race te springen. Iemand die jeugdland verlaten heeft en zich niet meer wilde verhouden tot wat er allemaal gebeurde onder het mom van transformatie, maatwerk en integraliteit, verantwoordelijkheid en regievoering, belangen van kinderen en jeugdhulp.

Natuurlijk waren er meer stromingen. Het moment van het al dan niet mee doen met de doorstart van de organisatie nadat de organisatie een marktaandeel verloren had. Het verlangen 'terug naar de roots' te gaan. Het verlangen naar weer een nieuw avontuur na zo lang in deze organisatie gewerkt te hebben.

De (werk)druk, botsingen en de angst mijzelf te verliezen in de gekte, hebben gemaakt dat ik uit de rat-race gesprongen ben. Veel eerder dan dat ik in gedachten had.

Ik heb dit boekje geschreven tegen alle weerstanden in. Als een zalm stroom opwaarts. Ik had het gevoel dit te moeten doen. Geen wetenschappelijke beschouwingen maar een rauw verhaal uit de praktijk van jeugdland. Velen zullen mijn verhaal herkennen, anderen wellicht in het geheel niet.

Ik heb een jungle ervaren waar waarheden uit elkaar liepen en er spanningen en botsingen ontstonden. De verschillende waarheden, visie, zienswijze, aanpak en houding heeft de communicatie en samenwerking negatief beïnvloed. Dat kan niet anders dan ook gevolgen hebben voor kwaliteit en resultaten van jeugdhulp. Het werd er niet frisser op en het conflict verloor inhoud. Er zijn veel niet gevoerde gesprekken. Er zijn onuitgesproken emoties, ergernissen, irritaties, onvrede, (voor)oordelen en wensen. Iedereen vraagt zich af hoe we hier gekomen zijn en waar het ook al weer over ging. In de strijd ontstaan karikaturen en stereotypen. We zoeken alleen nog maar bevestiging en die krijgen we volop. Het conflict is volledig gepolariseerd.

Niet meer duidelijk is wie waarop aangesproken kan worden, waar verantwoordelijk voor is, en wie een doorslaggevende rol kan spelen.

De jungle is te groot en te emotioneel geworden. Iedereen voelt zich machteloos.

Een ongemakkelijke waarheid.

Het duurt te lang.

Het lukt echt niet meer om samen de gezamenlijkheid te vinden.

Er zijn grenzen aan dat waar ik mee kan leven, samenleven en samenwerken.

Ben ik hiervoor blijven leven?

Elke ruimte kent zijn grenzen.

Mijn grenzen zijn bereikt.

Ik spring uit de jungle, uit de rat-race,
als de zalm!

In dit boekje kijk ik vanuit verschillende perspectieven naar dit proces, met vele voorbeelden uit de praktijk. Perspectieven die voor mij belangrijk waren en zijn. Ik ben op zoek naar wat er te leren valt. Met dank woorden en feedback van mijn collega's eindig ik de hoofdstukjes.

Er is af en toe verwarring, er zijn tegenstrijdigheden, en er is overlap en herhaling. Het boekje hoeft niet van voor naar achter in zijn geheel gelezen te worden. Het kan ook gelezen worden kris kras er door heen, aansluitend bij jouw flow.

Veel mensen komen in dit boekje voor. Ik gebruik meestal het algemene woord collega ('s). Dit betreffen alle collega's, zowel de uitvoerende professionals, de brede groep horizontale collega's als de aanvoerende collega's in jeugdland. Ik schrijf veel over collega's die uit het bedrijfsleven komen en nu werken in de bedrijfsvoering van jeugdland of daarover adviseren.

Daar mee neem ik zowel de rol van dader als slachtoffer op mij.

Ik heb absoluut niet de intentie iets of iemand na te trappen, te kwetsen of te beschadigen. Ik ben slechts op zoek naar hoe het proces zo heeft kunnen lopen en wat ik daar van kan leren. Soms zal je je misschien afvragen of het over jou gaat. De dagelijkse- maar ook soms pijnlijke ervaringen die beschreven worden, zijn op feiten gebaseerd. Er zijn geen namen gebruikt en gebeurtenissen zijn veelal vervormd, veranderd en aan elkaar geschakeld. Iedere herkenning van personen berust op toeval en verwijst naar het veelvuldig voorkomen van vergelijkbare jungles, leefwerelden, denkwerelden, gedrag en gebeurtenissen binnen de samenwerkings hektiek van de transitie en transformatie jeugdland in Nederland.

Niet iedereen zal kunnen begrijpen dat ik uit de rat-race stap en men vindt wellicht dat alle hens aan dek moeten blijven, ik het schip verlaat en afvallig ben. Zo zal ook niet iedereen dit boekje kunnen waarderen. Dat is dan maar zo. Ik heb inmiddels wel geleerd dat ik het niet iedereen naar de zin kan maken, er vele belangen spelen en 'gedoe komt er toch'.

In het bijzonder dank aan mijn lief Gerben die mij gesteund heeft in het afmaken van mijn tweede boekje door mij soms alleen te laten, kopjes thee te brengen en 's avonds een fles wijn te openen.

Ook dank aan de uitgeverij U2pi die het aangedurfd heeft om met mij dit boekje uit te geven.

Ik wens dat kind en toekomst baat hebben bij dit boekje. Dat kan alleen als (toekomstige) collega's betrokken bij het

brede sociaal domein, onderwijs en jeugdland, open staan voor reflectie en samen willen leren. Samen leren leven voor kind en toekomst. Wellicht helpt dit boekje er bij. Het heeft in iedergeval mij verder geholpen.

Met dit boekje kan ik mijzelf en anderen vergeven, loslaten, weer met lege handen staan en mijn hart open stellen voor kind en toekomst.

“Vandaag is het begin van de rest van mijn leven!”

Femke de Boer 2019